Zkus cítit - Penk, Michal

Vidím tě v černý chodbě,
sedíš jak omámená,
s hlavou položenou v dlaních svých.

A tak si teď sedám k tobě,
poslouchám tvý vyprávění,
někde v dálce zazněl tichý smích.

Sedíš tu jak v černým hrobě,
tvoje oči slzy roní,
ruku kacou vám, z cizích se smát.

Býval smíchem v týhle době,
to je recept na zklamání,
mám chuť ti říct, že život jde dál.

Zkus cítit, že tančíš,
minulost za hlavu házíš,
to všechno byl sen,
jen pouhý sen, ó, ó.

A slzy si skrývej,
své srdce neotvírej,
trápením svým přelez za děj,
vždyť láska je krásný i studený déšť.

Svoje oči zvedám k tobě,
končíš svoje vyprávění,
všechno chápu, snad ty chápeš víc.

Zvláštní pocit mám i v sobě,
jdeme spolu po dláždění,
vidím úsměv, nezbývá než říct.

Zkus cítit, že tančíš,
minulost za hlavu házíš,
to všechno byl sen,
jen pouhý sen, ó, ó.

A slzy si skrývej,
své srdce neotvírej,
trápením svým přelez za děj,
vždyť láska je krásný i studený déšť.

Ó, ó, ó ...